

643.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 29 listopada 1930 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257) ulega następującym zmianom:

1) Punkt a) ustępu 1 art. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„a) w zakresie wykonywania funkcji określonych w art. 1 ust. 1 rządowym władzom administracji ogólnej;”

2) Ustęp 2 art. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„W miastach, stanowiących osobne powiaty dla celów administracji państwowej, Rada Ministrów, na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, może w drodze rozporządzenia przyznać do odwołania tym organom komunalnym, które sprawują funkcje władz administracji ogólnej w zakresie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego częściowe lub całkowite uprawnienia władz administracji ogólnej, przewidziane w punkcie a) niniejszego artykułu.”

3) Ustępy 1 i 2 art. 4 otrzymują następujące brzmienie:

„Rządowe władze administracji ogólnej mają prawo żądać od przełożonych policyjnych wyjaśnień i sprawozdań w sprawach organizacji i administracji wewnętrznej Policji Państwowej oraz usunięcia zauważonych niedomagań (art. 3 p. b).

Władzom sądowym i prokuratorskim przysługuje prawo żądania wyjaśnień i sprawozdań od przełożonych policyjnych w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw, oraz usunięcia zauważonych w tym zakresie niedomagań służby”.

4) Art. 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wszystkie władze, urzędy i organa państwowe i samorządowe oprócz wymienionych w art. 7 i 8, zwracają się do Policji Państwowej w jej zakresie działania za pośrednictwem właściwej rządowej władzy administracji ogólnej, wyjąwszy wypadki, w których zwłoka zagraża niebezpieczeństwem; w wypadkach tych winny one jednak zawiadomić równocześnie właściwą rządową władzę administracji ogólnej.

Sposób wzajemnego porozumiewania się policji i władz wojskowych (z wyjątkiem wojskowych władz sądowych i prokuratorskich — art. 7) w zakresie spraw przewidzianych w art. 27 i 28 będzie ustalony instrukcją Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych”.

5) W ustępie 3 art. 11 wyrazy:

„które są w zależności od nich przy pełnieniu obowiązków służbowych”

zastępuje się wyrazami:
„które podlegają im”.

6) Art. 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„Koszta utrzymania Policji Państwowej ponosi Skarb Państwa.

Jednostki samorządu terytorjalnego obowiązane są na żądanie władz administracji ogólnej dostarczać za opłatą lokali, potrzebnych na pomieszczenie posterunków, koszar, biur policyjnych i mieszkań prywatnych dla oficerów i nieskoszarowanych szeregowych Policji Państwowej.

Wysokość opłat ustala Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych.

Koszta, wynikające z obowiązków Policji Państwowej, określonych w art. 7, 8 i 9, obciążają budżet Policji Państwowej o tyle, o ile chodzi o pierwsze dostarczenie osób względnie dowodów rzeczowych do najbliższej właściwej władzy.”

7) Ustępy 4, 5 art. 17 otrzymują brzmienie następujące:

„Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia wprowadzać wyjątki od zasad, zawartych w dwóch poprzednich ustępach niniejszego artykułu, stosownie do warunków miejscowych oraz tworzyć i kasować inne komendy, urzędy i jednostki wykonawcze i wydawać przepisy o ich organizacji.

Szczególne organizacje Policji Państwowej w miastach wydzielonych z powiatów pod względem administracji państwowej ustala rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.”

8) Art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„O tworzeniu, kasowaniu i rozlokowaniu oddziałów przeznaczonych do specjalnych zadań, tudzież o ich stanach liczebnych decyduje Minister Spraw Wewnętrznych.

O tworzeniu, kasowaniu i rozlokowaniu komisarjatów decyduje wojewoda na podstawie wniosku komendanta wojewódzkiego.

O tworzeniu i kasowaniu posterunków, o rozlokowaniu posterunków w tym samym rejonie, tudzież o zmianie rejonów posterunków decyduje — na podstawie wniosku komendanta wojewódzkiego — wojewoda w porozumieniu z właściwym dowódcą okręgu korpusu”.

9) Ustępy 4 i 5 art. 22 zastępuje się ustępem o brzmieniu następującem:

„Komendanci wojewódzcy oraz komendanci powiatowi P. P. w stosunku do podporządkowanych im służbowo oficerów i szeregowych P. P.”

10) Art. 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„Na czele korpusu P. P. stoi Komendant Główny P. P., mianowany przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony jej przez Ministra Spraw Wewnętrznych, bądź z pośród członków korpusu P. P., bądź z poza tego korpusu.

Przepisy art. 42 nie mają zastosowania do Komendanta Głównego P. P.”

11) Po artykule 23 wprowadza się dwa nowe artykuły 23a i 23b o następującem brzmieniu:

„Art. 23a. Komendant Główny P. P. podlega bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych i z jego ramienia kieruje, względnie zarządza sprawami, przewidzianymi w ust. b) art. 3.

Organem pracy Komendanta Głównego P. P. jest Komenda Główna Policji Państwowej.

Art. 23b. Zastępcę Komendanta Głównego P. P. mianuje Minister Spraw Wewnętrznych.

12) Art. 24 otrzymuje brzmienie następujące:

„W okręgach wojewódzkich sprawami, wymienionymi w ust. b) art. 3 w zakresie ustalonym przez niniejsze rozporządzenie, względnie w zakresie, poruczone przez Komendanta Głównego P. P. — zarządzają komendanci wojewódzcy P. P.

Sprawują oni również nadzór nad utrzymaniem sprawności policji w podległych im okręgach.

Ponadto komendanci wojewódzcy P. P. wykonują polecenia wojewodów w zakresie, przewidzianym w ust. a) art. 3.

Organem pracy komendantów wojewódzkich są Komendy Wojewódzkie Policji Państwowej.

13) Art. 25 otrzymuje następujące brzmienie:

„W obwodach powiatowych funkcje wykonawcze, należące do obowiązków Policji Państwowej w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia, spełniane są przez komendantów powiatowych Policji Państwowej, względnie pod ich kierownictwem.

Do komendantów powiatowych należy również wykonywanie funkcji, wymienionych w ust. b) art. 3 w zakresie ustalonym przez niniejsze rozporządzenie, względnie poruczone im przez komendantów wojewódzkich.

Organem pracy komendantów powiatowych są Komendy Powiatowe Policji Państwowej.

14) Po art. 25 wprowadza się dwa nowe artykuły 25a i 25b o następującym brzmieniu:

„Art. 25a. Stanowiska kierowników komend, urzędów oraz jednostek wykonawczych są obsadzone tylko przez oficerów P. P. Wyjątek z powyższego stanowia posterunki, których komendantami oficerowie być nie mogą.

Art. 25b. Oficerów P. P. na stanowiska komendantów wojewódzkich, powiatowych i na inne stanowiska mianuje Minister Spraw Wewnętrznych.

15) Art. 26 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przepisy o organizacji Komendy Głównej, Komend Wojewódzkich i Powiatowych wyda Minister Spraw Wewnętrznych.”

16) Art. 27 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zakres współdziałania i czynności przygotowawczych Policji Państwowej w sprawach obrony Państwa ureguluje Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o ile zaś chodzi o stronę finansową — i z Ministrem Skarbu, w drodze rozporządzenia.

Ministrowi Spraw Wojskowych na obszarze całego Państwa, a dowódcom okręgów korpusów na obszarze ich okręgów, przysługuje prawo kontroli przygotowań P. P. w zakresie, przewidzianym w niniejszym artykule.

Sposób wykonywania tej kontroli określi instrukcja Ministra Spraw Wojskowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

17) W ust. 2 art. 31 wyrazy:

„Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych”

zastępuje się wyrazami:

„Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych”.

18) Art. 32 otrzymuje następujące brzmienie:

„Korpus Policji Państwowej składa się z oficerów i szeregowych Policji Państwowej.

Oficerami Policji Państwowej są:

Generalny Inspektor,

Nadinspektor,

Inspektor,

Podinspektor,

Nadkomisarz,

Komisarz,

Podkomisarz,

Aspirant.

Szeregowymi Policji Państwowej są:

Starszy przodownik,

Przodownik,

Starszy posterunkowy,

Posterunkowy.

19) Skreśla się art. 33.

20) Art. 34 otrzymuje brzmienie następujące:

„Etat oficerów P. P. uzupełnia się:

a) drogą awansowania starszych przodowników P. P.,

b) drogą przyjmowania kandydatów, którzy uczynili zadość powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, z zastrzeżeniem pierwszeństwa dla oficerów zawodowych, przechodzących wprost ze służby czynnej lub ze stanu nieczynnego i dla oficerów rezerwy.

Etat szeregowych P. P. uzupełnia się:

a) drogą przyjmowania zgłaszających się do służby w Policji Państwowej szeregowych rezerwy, którzy odbyli czynną służbę w wojsku, z zastrzeżeniem pierwszeństwa dla szeregowych zawodowych i nadterminowych, przechodzących wprost ze służby czynnej lub ze stanu nieczynnego,

b) w razie braku odpowiednich kandydatów, wymienionych w ustępie a) — drogą przyjmowania innych kandydatów z pośród osób, które uczyniły zadość powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

Warunek zadośćuczynienia powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, jako też postanowienia rozdz. IV tyt. I nie odnoszą się do kobiet, kandydatek na stanowiska oficerów i szeregowych P. P.

21) Art. 35 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kandydaci na szeregowych Policji Państwowej winni posiadać następujące warunki:

1. Obywatelstwo polskie,

2. nieskazitelną przeszłość,

3. wiek od 21 do 35 lat,

4. odpowiednie uzdolnienie fizyczne,

5. zdolność do działań prawnych,

6. odpowiednie uzdolnienie, biegłą znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, ukończenie co najmniej 4 klas szkoły powszechnej, udowodnione świadectwem, względnie wykształcenie ogólne, odpowiadające poziomowi 4 klas szkoły powszechnej.

Stwierdzenie czy kandydaci posiadają warunki wymienione w p. 6, a mianowicie odpowiednie uzdolnienie, znajomość języka polskiego, oraz — o ile nie posiadają świadectwa — wykształcenie, odpowiadające poziomowi 4 klas szkoły powszechnej, należy do komisji, składającej się z oficerów P. P., której skład

ustala Komendant Główny, względnie z jego upoważnienia komendanci wojewódzcy.

Postanowienia p. 3 nie mają zastosowania do szeregowych, przechodzących bezpośrednio ze służby zawodowej w wojsku do służby w Policji Państwowej."

22) Art. 36 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kandydaci na oficerów P. P. winni:

1) posiadać warunki wymienione w art. 35 p. 1 — 5.

Warunek zawarty w p. 3 art. 35 nie stoi na przeszkodzie w mianowaniu oficerami P. P. po przekroczeniu 35 roku życia tych kandydatów, którzy zajmowali stanowiska w policji, administracji ogólnej lub sądownictwie, albo jako oficerowie zawodowi przechodzą wprost ze służby czynnej w wojsku, lub ze stanu nieczynnego.

Inni kandydaci, którzy przekroczyli powyższą granicę wieku, mogą być mianowani oficerami P. P. tylko w wyjątkowych wypadkach;

2) posiadać wykształcenie średnie ogólnokształcące, lub zawodowe, zakończone przepisaniem egzaminami, lub udowodnić, że posiadają nominację na oficera zawodowego w wojsku polskim."

23) Art. 38 otrzymuje brzmienie następujące:

„W wypadkach, w których małżonkowie, krewni wstępni i zstępni z urodzenia lub przysposobienia, krewni z linii bocznej do trzeciego oraz powinowaci do drugiego stopnia włącznie mają być funkcjonariuszami tego samego urzędu, do którego należą czynności kasowe, zarząd i dysponowanie materiałami gospodarczymi albo prowadzenie rachunkowości lub kontroli, względnie mają pozostawać do siebie w stosunku bezpośredniego przełożonego i podwładnego w służbie — wymagane jest zezwolenie: a) Ministra Spraw Wewnętrznych, o ile chodzi o oficerów P. P. i urzędników kancelaryjnych od IX st. st. włącznie, b) Komendanta Głównego P. P., o ile chodzi o szeregowych P. P. i urzędników kancelaryjnych od XII do X st. st. włącznie."

24) Skreśla się ustęp 3 art. 40.

25) Ustęp 4 art. 40 otrzymuje następujące brzmienie:

„Szeregowi P. P. rozpoczynają służbę w stopniu posterunkowego z wyjątkiem podoficerów żandarmerji wojskowej, przechodzących do służby w Policji Państwowej bezpośrednio z zawodowej służby wojskowej, których Komendant Główny P. P. może przyjmować w wyższych stopniach."

26) Po art. 40 wprowadza się nowy artykuł 40a o następującem brzmieniu:

„Art. 40a. Oficerowie przechodzący do Policji Państwowej bezpośrednio z zawodowej służby w wojsku, nie mogą być przyjmowani do służby w Policji Państwowej w stopniach niższych niż odpowiadające posiadanym w wojsku. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ustępie 2 art. 31 wzajemny stosunek stopni wojskowych i policyjnych określa się na podstawie ustawy o uposażeniu."

27) Art. 41 otrzymuje brzmienie następujące:

„W wyjątkowych wypadkach może nastąpić mianowanie kandydata na oficera P. P. w stopniu wyższym, niż to przewiduje art. 40 i 40a."

28) Po artykule 41 wprowadza się nowy artykuł 41a o następującem brzmieniu:

„Art. 41a. Władzami, właściwymi do przyjęcia oficerów P. P. na służbę w trybie art. 40 a) i 41 są władze wymienione w art. 73 ust. 1 i 2."

29) Art. 42 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wszyscy mianowani oficerami P. P. po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz st. przodownicy P. P., kandydaci na oficerów, muszą przejść wykszolenie policyjne w szkole dla oficerów P. P. Ministrowi Spraw Wewnętrznych przysługuje prawo indywidualnego zwalniania od tego obowiązku oficerów P. P., mianowanych w stopniach od nadkomisarza wzwyż.

Wszyscy szeregowi P. P. muszą przejść wykszolenie policyjne w szkole dla szeregowych P. P."

30) Art. 43 otrzymuje następujące brzmienie:

„Organizację i programy szkół policyjnych ustali Minister Spraw Wewnętrznych. Program w zakresie wykszolenia wojskowego ustali Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Dla pogłębienia wojskowego wykszolenia korpusu P. P. Minister Spraw Wojskowych na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych wyznaczy do dyspozycji tego ostatniego instruktorów wojskowych zśród oficerów wojska.

W tym samym celu oficerowie P. P. mogą być przydzielani na pewien czas do jednostek wojskowych. Sposób i warunki odbywania tej praktyki określi instrukcja Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych."

31) Art. 44 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 44. Ministrowi Spraw Wewnętrznych przysługuje prawo tworzenia specjalnych kursów zarówno dla oficerów, jak i dla szeregowych P. P., oraz ustalania organizacji i programów tych kursów."

32) Ustępy 1 i 2 art. 47 otrzymują następujące brzmienie:

„Objęcie służby następuje w dniu wyznaczonym w piśmie nominacyjnem.

Mianowany składa przed wymienionym w temże piśmie przełożonym policyjnym przysięgę w następującem brzmieniu."

33) Art. 54 otrzymuje brzmienie następujące:

„Oficer i szeregowy P. P. jest obywatelem, którego Państwo darzy specjalnem zaufaniem, powierzając mu obronę ładu, spokoju, oraz bezpieczeństwa współobywateli.

Oficera i szeregowego P. P. obowiązuje wierność wobec Rzeczypospolitej, posłuszeństwo wobec przełożonych, poszanowanie prawa, gorliwość, sumiennosc i bezstronność w wykonywaniu obowiązków."

34) Art. 57 otrzymuje brzmienie następujące:

„Oficerom i szeregowym P. P. nie wolno przyjmować żadnej posady ani stanowiska, ani też oddawać się takim zajęciom, których wykonywanie stoi w sprzeczności z obowiązkami służbowemi, lub które mogą budzić wątpliwości co do bezstronnego i sumiennego wypełniania obowiązków służbowych."

35) W art. 61 po wyrazach:

„w charakterze rzeczoznawców"

dodaje się wyrazy:
„w sprawach”.

36) Ustęp 2 art. 62 otrzymuje następujące brzmienie:

„Pomieszczenia w koszarach są bezpłatne i nie są uważane za mieszkania służbowe, względnie za mieszkania dostarczone w lokalach państwowych lub przez Państwo administrowanych na zasadach ustalonych w ustawie o uposażeniu.”

37) Po art. 62 wprowadza się nowy artykuł 62a o brzmieniu następującem:

„Art. 62a. O ile szczególne warunki służbowe tego wymagają, władza przełożona policyjna może zarządzić ograniczenie wydalania się oficerów i szeregowych P. P. z siedziby względnie rejonu służbowego.”

38) Ustęp 1 art. 65 zastępuje się następującymi postanowieniami:

„Oficerowie i szeregowi P. P. są umundurowani z wyjątkiem tych rodzajów służby, co do których władza przełożona zarządzi pełnienie jej w ubraniu cywilnem.

Zawieszonym w czynnościach służbowych i pozostającym w stanie nieczynnym może Komendant Główny P. P. zabronić noszenia munduru.”

39) Art. 71 otrzymuje brzmienie następujące:

„O urloпах oficerów i szeregowych P. P. decydują przełożeni policyjni, przyczem co do urlopów kierowników jednostek wykonawczych wymagana jest zgoda właściwej władzy administracji ogólnej.”

40) Art. 73 otrzymuje następujące brzmienie:

„Nadinspektora P. P. awansuje na Generalnego Inspektora P. P. Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów przedstawiony jej przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Na stopnie oficerskie do nadinspektora włącznie awansuje Minister Spraw Wewnętrznych, przyczem awansowanie na stopień nadinspektora i inspektora wymaga uprzedniej zgody Prezesa Rady Ministrów.”

41) Po art. 73 wprowadza się nowy artykuł 73a o następującem brzmieniu:

„Art. 73a. Na st. przodowników, przodowników i st. posterunkowych awansuje Komendant Główny, lub, z jego upoważnienia, komendanci wojewódzcy.”

42) Art. 77 otrzymuje brzmienie następujące:

„St. przodownicy P. P., nieposiadający warunków wymienionych w p. 2 art. 36, wymaganych od kandydatów na oficerów P. P., mogą wyjątkowo być awansowani na aspirantów, o ile odznaczyli się wybitnymi zdolnościami, położyli w służbie bezpieczeństwa niepospolite zasługi i przesłużyli w Policji Państwowej co najmniej lat siedem, z czego w stopniu st. przodownika co najmniej lat dwa.

Przy awansach na wyższe stopnie oficerskie, st. przodownicy, którzy awansowali na aspirantów, awansują wedle ogólnych zasad.”

43) Art. 78 otrzymuje następujące brzmienie:

„W razie braku wolnych etatów aspirantów st. przodownik, odpowiadający warunkom, wymaganym przez niniejsze rozporządzenie, może być awansowany na aspiranta z uposażeniem st. przodownika,

względnie kandydat na oficera P. P. mianowany aspirantem z uposażeniem st. przodownika (art. 34 ust. 1). Po otworzeniu się wolnego miejsca w etacie aspirantów, tacy aspiranci otrzymują od dnia pierwszego najbliższego miesiąca w porządku starszeństwa uposażenie aspiranta.

Ogólna liczba aspirantów z uposażeniem st. przodownika w korpusie P. P. nie może przekraczać 20% etatu aspirantów.”

44) Art. 80 otrzymuje brzmienie następujące:

„Oficerowie i szeregowi P. P. należący do rezerwy W. P. mogą być powoływani do ćwiczeń wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.”

45) Skreśla się końcowe zdanie art. 82.

46) W ostatniem zdaniu ustępu 1 art. 88 wyrazy:

„liczą się przy wymiarze uposażenia emerytalnego” zastępuje się wyrazami:

„liczą się do wymiaru emerytury”.

47) W ustępie 1 art. 89 po wyrazach:

„albo też w związku z ich pełnieniem”

dodaje się wyrazy:

„a także wskutek chorób zakaźnych, panujących epidemicznie w miejscu służbowego pobytu”.

48) Art. 95 otrzymuje brzmienie następujące:

„Oficer i szeregowy P. P. po trzech latach służby w Policji Państwowej zostaje ustalonym w służbie z mocy samego prawa.

W wypadkach wyjątkowych Ministrowi Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do oficerów P. P., a Komendantowi Głównemu P. P. w odniesieniu do szeregowych P. P. przysługuje prawo ustalenia w służbie przed upływem czasu określonego w ustępie poprzednim. Ustalenie może nastąpić również jednocześnie z mianowaniem.

Stosunek służbowy oficera i szeregowego nieustalonego w służbie może być w każdej chwili rozwiązany, gdy władza powołana do mianowania uzna, że nie nadaje się do służby w P. P.

Przy rozwiązaniu stosunku służbowego w trybie ustępu poprzedniego oficerowie i szeregowi P. P. w razie nienagannego zachowania się otrzymują — o ile nie nabyli praw emerytalnych odprawę w wysokości: za służbę do jednego roku — jednomiesięcznego uposażenia, za służbę od jednego do lat dwóch — dwumiesięcznego i za służbę ponad dwa lata — trzymiesięcznego uposażenia.”

49) Skreśla się ustęp 2 art. 96.

50) Po art. 96 wprowadza się nowe artykuły 96a, 96b i 96c o następującem brzmieniu:

„Art. 96a. Komendanta Głównego P. P. przenosi w stan nieczynny Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony jej przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 96b. Inspektora Generalnego P. P. przenosi w stan nieczynny Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony jej przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Oficerów wszystkich innych stopni przenosi w stan nieczynny Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 95c. Szeregowych P. P. przenosi w stan niefczynny Minister Spraw Wewnętrznych"

51) Po ustępie 1 art. 103 wprowadza się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Termin wyznaczony do rozwiązania stosunku służbowego w odniesieniu do oficerów nie może przekraczać jednego roku, licząc od dnia wniesienia prośby, zaś w odniesieniu do szeregowych P. P. — sześciu miesięcy. Termin ten u szeregowych P. P. może być wyznaczony niezależnie od wymagania dotrzymania zobowiązania się do czteroletniej służby w P. P. po myśli art. 39.“

52) Art. 108 otrzymuje brzmienie następujące: „Kara nagany i aresztu do 3 dni u oficerów, oraz kara aresztu do 7 dni u szeregowych pociąga za sobą na przeciąg jednego roku od orzeczenia kary:

A. W stosunku do oficerów:

- 1) niemożność awansowania,
- 2) niemożność mianowania członkami i zastępcami członków komisji dyscyplinarnych,
- 3) niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych.

B. W stosunku do szeregowych:

- 1) niemożność awansowania,
- 2) niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych.

Kara aresztu od 4 do 14 dni u oficerów pociąga za sobą na przeciąg dwóch lat od orzeczenia kary:

- 1) niemożność awansowania,
- 2) niemożność mianowania członkami i zastępcami członków komisji dyscyplinarnych,
- 3) niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych.

Kara degradacji u szeregowych pociąga za sobą na przeciąg trzech lat od orzeczenia kary:

- 1) niemożność awansowania,
- 2) niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych.

Zwolnienie ze służby w P. P. nie pociąga za sobą utraty praw nabytych służbą, jednak przy wydaniu orzeczenia dyscyplinarnego zaopatrzenie emerytalne ma być zmniejszone. Zmniejszenie to może dochodzić do 50% normalnego zaopatrzenia.

Jeżeli zwolniony ze służby nie posiada prawa do zaopatrzenia emerytalnego, to otrzymuje odprawę według norm określonych w art. 95. — Odprawa ta ma być również zmniejszona do 50% normalnego wymiaru.

Wydalenie ze służby P. P. pociąga za sobą utratę wszystkich praw, wynikłych ze stosunku służbowego, w tej liczbie prawa do zaopatrzenia emerytalnego; jednak w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, władza orzekająca wydalenie może przyznać członkom rodziny wydalonego stały zasiłek w wysokości ich zaopatrzenia wdowiego lub sierociego albo mniejszy.

Kary nagany, odliczenia lat służby i obniżenia stopnia służbowego, nakładane na urzędników (art. 142) w myśl postanowień art. 77 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej pociągają za sobą w stosunku do urzędników kancela-

ryjnych — niemożność awansu, oraz niemożność powoływania na asesorów do komisji dyscyplinarnych na okres: przy karze nagany przez jeden rok, przy odliczeniu lat służby i obniżeniu stopnia służbowego na okres czasu, równający się ilości odliczonych lat, względnie na jaki zawieszono możliwość awansu z powodu obniżenia stopnia służbowego.“

53) Art. 109 otrzymuje brzmienie następujące:

„Karę wydalenia lub zwolnienia ze służby odnośnie oficerów P. P. orzeka Minister Spraw Wewnętrznych.

Karę wydalenia i zwolnienia ze służby oraz degradacji odnośnie do szeregowych P. P. orzeka Komendant Główny P. P.

Zastosowanie wymienionych w ustępach poprzednich kar musi poprzedzać wysłuchanie opinii komisji dyscyplinarnych ustanowionych przy Komendancie Głównym: a) dla wszystkich oficerów oraz b) dla szeregowych, będących na etacie Komendy Głównej — zaś przy komendantach wojewódzkich P. P. dla szeregowych, będących na etatach Komend Wojewódzkich“.

54) Art. 110 — 118 włącznie zostają skreślone, a zamiast nich wprowadza się postanowienia o brzmieniu następującem:

„Art. 110. Oficer lub szeregowy, skazany prawomocnym wyrokiem sądu karnego, podlega wydaleniu ze służby bez wdrożenia postępowania dyscyplinarnego i bez wysłuchania opinii komisji dyscyplinarnej, jeżeli skazanie pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego.

Art. 111. Minister Spraw Wewnętrznych posiada pełnię praw dyscyplinarnych w stosunku do wszystkich oficerów i szeregowych P. P.

Komendant Główny P. P. posiada pełnię praw dyscyplinarnych w stosunku do wszystkich oficerów i szeregowych P. P., z wyjątkiem kary zwolnienia i wydalenia ze służby oficerów P. P.

Art. 112. Kary dyscyplinarne upomnienia, nagany i aresztu orzekają przełożeni w stopniach oficerów P. P., odpowiedzialni za dyscyplinę w powierzonych im jednostkach.

Kary te mogą być nakładane także i bez wysłuchania opinii komisji dyscyplinarnych.

Szczegółowe przepisy o uprawnieniach przełożonych wyda Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 112a. Od orzeczenia dyscyplinarnego nie ma odwołania.

Art. 113. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego orzeczeniem możliwe jest, gdy wyjdą najaw nowe fakty lub środki dowodowe, nieznanne w poprzednim postępowaniu, które mogą spowodować zmianę orzeczenia.

O dopuszczeniu wznowienia w stosunku do oficerów w wypadkach zwolnienia lub wydalenia decyduje Minister Spraw Wewnętrznych, we wszystkich innych wypadkach Komendant Główny P. P.; w stosunku do szeregowych: a) będących na etacie Komendy Głównej—Komendant Główny P. P., oraz b) będących na etatach Komend Wojewódzkich — Komendant Główny P. P. lub z jego upoważnienia komendanci wojewódzcy.

W wypadku zniesienia orzeczenia dyscyplinarnego na podstawie wznowionego postępowania dyscyplinarnego, skutki nowego orzeczenia dyscyplinarnego liczą się od dnia wydania zniesionego orzeczenia dyscyplinarnego.

Art. 114. W wypadku, gdy po przeprowadzeniu wznowionego postępowania w sprawie, w której zapadło orzeczenie zwolnienia lub wydalenia ze służby, zostanie wydane orzeczenie uniewinniające, lub nakładające karę łagodniejszą niż kara poprzednia, następuje rehabilitacja z pełną restytucją, lub rehabilitacja z częściową restytucją.

Rehabilitacja z pełną restytucją powoduje przywrócenie wszystkich praw, utraconych wskutek orzeczenia o zwolnieniu lub wydaleniu ze służby od dnia wydania tego orzeczenia.

Rehabilitacja z częściową restytucją powoduje zmianę podstawy rozwiązania stosunku służbowego w tym kierunku, że rozwiązanie tego stosunku, które liczyć należy od dnia zniesionego zwolnienia lub wydalenia ze służby, następuje albo w drodze przeniesienia w stan spoczynku, przy zastosowaniu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46), albo z przyznaniem odprawy według norm, ustalonych w ustępie ostatnim art. 95 niniejszego rozporządzenia.

O rehabilitacji tak z pełną, jak i częściową restytucją decyduje w stosunku do oficerów P. P. Minister Spraw Wewnętrznych, w stosunku do szeregowych — Komendant Główny P. P.

Art. 115. Komisja dyscyplinarna dla oficerów P. P. składa się z dwóch oficerów P. P. w stopniu nie niższym od inspektora, z których starszy stopniem, względnie starszy latami służby, o ile są w tym samym stopniu, spełnia funkcje przewodniczącego, i urzędnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w stopniu nie niższym od V, jako członków, oraz dwóch oficerów P. P. w tym samym stopniu, jak obwiniony, jako asesorów z prawem głosu.

Członków komisji oraz potrzebną ilość zastępców mianuje na okres roczny Minister Spraw Wewnętrznych, zaś asesorów powołuje Komendant Główny P. P. dla każdej sprawy oddzielnie.

Komisje dyscyplinarne dla szeregowych P. P. składają się z dwóch oficerów P. P. w stopniu nie niższym od komisarza, z których starszy stopniem, względnie starszy latami służby, o ile są w tym samym stopniu, spełnia funkcje przewodniczącego, i urzędnika władzy administracji ogólnej w stopniu nie niższym od VII, jako członków, oraz dwóch szeregowych P. P. w tym samym stopniu jak obwiniony, jako asesorów z prawem głosu.

Członków komisji dyscyplinarnych dla szeregowych P. P. oraz potrzebną ilość zastępców ze stanu korpusu P. P. mianuje na okres roczny Komendant Główny P. P. — Członków komisji z ramienia władzy administracji ogólnej mianują na okres roczny: do komisji dyscyplinarnej przy Komendancie Głównym P. P. Minister Spraw Wewnętrznych ze stanu Ministerstwa Spraw Wewnętrz-

nych, do komisji zaś przy komendantach wojewódzkich P. P. — właściwi wojewodowie z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w podległych urządach wojewódzkich.

Asesorów do komisji dyscyplinarnych dla szeregowych P. P. powołują dla każdej sprawy oddzielnie: Komendant Główny P. P. do komisji dla szeregowych, będących na etacie Komendy Głównej P. P. i komendanci wojewódzcy P. P. do komisji dla szeregowych, będących na etatach Komend Wojewódzkich.

Jeżeli obwinieni w jednej sprawie, podlegającej rozpatrzeniu przez komisję dyscyplinarną są w różnych stopniach służbowych, wówczas na asesorów powołuje się oficerów lub szeregowych w stopniach, równych najstarszemu stopniem obwinionemu, jeżeli zaś w jednej sprawie obwinieni są oficerowie policji wraz z urzędnikami, lub też szeregowi policji wraz z urzędnikami, należy powołać na asesorów oficerów względnie szeregowych policji w stopniach równych najstarszemu obwinionemu.

Art. 116. Wdrożenie postępowania dyscyplinarnego należy do kompetencji przełożonych policyjnych i następuje bądź z ich własnej inicjatywy, bądź na żądanie rządowych władz administracji ogólnej lub sądowych względnie prokuratorskich.

W razie dopuszczenia się przez oficera lub szeregowego P. P. uchybienia w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw, prokurator i sędzia śledczy może zwrócić mu na to uwagę oraz na skutki uchybienia, a w miarę okoliczności zawiadomić właściwego przełożonego policyjnego, który na żądanie obowiązany jest spowodować wdrożenie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 117. Prawo zawieszania oficerów i szeregowych P. P. w czynnościach służbowych przysługuje Ministrowi Spraw Wewnętrznych i przełożonym policyjnym w stopniu oficerów. Zawieszenie zarządzone przez oficerów, podległych komendantowi wojewódzkiemu winno być zatwierdzone przez komendanta wojewódzkiego.

Naczelnicy powiatowych i wojewódzkich władz administracji ogólnej mają prawo w wyjątkowych wypadkach zawieszać w czynnościach służbowych oficerów i szeregowych P. P., pełniących służbę w podległych im okręgach administracyjnych.

Zawieszenie oficera lub szeregowego P. P. przez władze wymienione w ustępie poprzednim może nastąpić tylko w wypadkach nagłych w razie uzasadnionych danych, że dalsze pełnienie przez niego obowiązków służbowych może być szkodliwe dla służby.

Naczelnik władzy administracji ogólnej może zarządzić zawieszenie bezpośrednio; jeżeli jednak przełożony danego oficera lub szeregowego P. P. znajduje się na miejscu, zawieszenie powinno nastąpić za jego pośrednictwem, przyczem polecenie zawieszenia winno być niezwłocznie wykonane. O dokonaniem zawieszenia naczelnik władzy administracji ogólnej zawiadamia niezwłocznie właściwego przełożonego policyjnego zawieszanego oficera lub szeregowego P. P., który obowiązany jest niezwłocz-

nie spowodować wdrożenie przeciwko zawieszonemu postępowania dyscyplinarnego.

O utrzymaniu zawieszenia w czasie postępowania dyscyplinarnego lub uchyleniu zawieszenia, zarządzanego przez starostę, decyduje właściwy wojewoda, a zarządzanego przez wojewodę — Minister Spraw Wewnętrznych.

Oficerom i szeregowym P. P., zawieszonym w czynnościach służbowych, może być na czas trwania zawieszenia ograniczone uposażenie do połowy. Decyzja pod tym względem należy: do Komendanta Głównego P. P.: a) w stosunku do wszystkich oficerów P. P., oraz b) w stosunku do szeregowych, będących na etacie Komendy Głównej P. P., zaś do komendantów wojewódzkich — w stosunku do szeregowych, będących na etatach komend wojewódzkich P. P.

Jeżeli w wyniku postępowania dyscyplinarnego oficer P. P. ukarany został zwolnieniem lub wydaleniem ze służby, a szeregowy P. P. — degradacją, zwolnieniem lub wydaleniem ze służby, to czas zawieszenia w służbie nie zalicza się do służby czynnej (wysługi lat), a zatrzymana w tym czasie część uposażenia wypłacie (zwrotowi) nie podlega.

W wypadku umorzenia postępowania dyscyplinarnego, uniewinnienia obwinionego, lub nałożenia niższego wymiaru kary, niż wymienione w ustępie poprzednim, czas zawieszenia liczy się do służby czynnej (wysługi lat), a część uposażenia, wstrzymana na czas zawieszenia, powinna być wypłacona.

Postanowienia niniejszego artykułu mają również zastosowanie do urzędników kancelaryjnych i niższych funkcjonariuszów do czynności pomocniczych.

Art. 118 Szczegółowe przepisy o odpowiedzialności dyscyplinarnej i postępowaniu dyscyplinarnem wyda Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia".

55) W art. 140 końcowe wyrazy:

„ze zmianami wymienionymi w następujących artykułach niniejszego tytułu.”

zastępuje się wyrazami:

„ze zmianami, przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu.”

56) W art. 141 po wyrazach:

„mają zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia o mianowaniu,”

dodaje się wyraz:

„awansowaniu.”

57) W art. 143 ust. 2 wierszu 1 datę „1 kwietnia 1929 r.” zastępuje się przez „1 stycznia 1933 r.”

58) W art. 148 dodaje się w końcu następującego wyrazy:

„z tem, że oficerowie, którzy w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

a) posiadają stopnie od nadkomisarza wzwyż, są zwolnieni od obowiązku wyszkolenia policyjnego,

b) posiadają stopnie od aspiranta do komisarza włącznie muszą przejść wyszkolenie policyjne w szkole oficerskiej P. P.”

59) W art. 154 dodaje się następujący ustęp końcowy:

„Do czasu wydania rozporządzeń i instrukcyj, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, obowiązują odnośne rozporządzenia i instrukcje, wydane na podstawie ustawy, wymienionej w ustępie pierwszym”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i właściwym ministrom, przy czem upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do wydania jednolitego tekstu rozporządzenia o Policji Państwowej, uwzględniającego zmiany wprowadzone przez niniejsze rozporządzenie.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister
Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *J. Beck*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Czerwiński

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*